

17

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 7 października 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 4 i art. 41 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. z 1933 r. Nr 60, poz. 454, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. z 1929 r. Nr 32, poz. 305 i z 1930 r. Nr 70, poz. 555) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 23 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„1) drobnoustroje z grupy Salmonella (zatrójwacze mięsa) — na podstawie badania bakteriologicznego (§ 21) w przypadkach wymienionych w załączniku nr 5 § 7 ust. 1 pkt 1.”;

2) w § 25 dodaje się nowy pkt 5a w brzmieniu:

„5a) drobnoustroje z grupy Salmonella (zatrójwacze mięsa) lub drobnoustroje warunkowo chorobotwórcze w przypadkach wymienionych w załączniku nr 5 § 7 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2.”;

3) w § 27:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 b) pod lit. c) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
 „6) drobnoustroje z grupy Salmonella (zatrójwacze mięsa) lub drobnoustroje warunkowo chorobotwórcze w przypadkach wymienionych w załączniku nr 5 § 7 ust. 2.”,
 c) pod lit. d) skreśla się pkt 2,
 d) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W razie stwierdzenia drobnoustrojów z grupy Salmonella (zatrójwacze mięsa) mięso uznane za warunkowo zdatne może być dopuszczone do obrotu po nieszkodliwieniu wyłącznie przez przeparowanie.”;

4) w załączniku nr 5 — „Bakteriologiczne badanie mięsa” § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Za niezdatne do spożycia należy uznać:

1) całą tuszę łącznie z narządami wewnętrznymi, jeżeli w wyniku badania bakteriologicznego zostaną stwierdzone w mięśniach lub w węzłach chłonnych mięśniowych drobnoustroje z grupy Salmonella (zatrójwacze mięsa);

2) narządy wewnętrzne, jeżeli w wyniku badania bakteriologicznego zostaną stwierdzone w narządach wewnętrznych drobnoustroje warunkowo chorobotwórcze (drobnoustroje gnilne, ziarniaki, gronkowce, paciorkowce, pałeczki okrężnicy itp.).

2. Całą tuszę bez organów wewnętrznych należy uznać za warunkowo zdatną do spożycia, a organy wewnętrzne za niezdatne do spożycia, jeżeli w wyniku badania bakteriologicznego zostaną stwierdzone:

1) w mięśniach lub w węzłach chłonnych mięśniowych drobnoustroje warunkowo chorobotwórcze (drobnoustroje gnilne, ziarniaki, gronkowce, paciorkowce, pałeczki okrężnicy itp.),

2) tylko w narządach wewnętrznych — drobnoustroje z grupy Salmonella (zatrójwacze mięsa).

3. Jeżeli w wyniku badania bakteriologicznego stwierdzone zostaną tylko drobnoustroje swoiste dla zaraźliwych chorób zwierzęcych, a nie drobnoustroje, o których mowa w ust. 1 i 2, ocenę mięsa i dalsze z nim postępowanie należy uzależnić od rodzaju stwierdzonych drobnoustrojów i od wyniku urzędowego badania przed ubojem i po uboju.

4. Jeżeli w wyniku badania bakteriologicznego nie zostaną stwierdzone drobnoustroje, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, ocenę mięsa i dalsze z nim postępowanie należy uzależnić tylko od wyniku urzędowego badania przed ubojem i po uboju.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

18

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 19 grudnia 1958 r.

w sprawie zwalczania choroby lnu „pasma”.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 10 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 55, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek zwalczania choroby lnu „pasma” (Mycosphaerella linorum Wr syn. Septoria (Phlyctaena) linicola Speg. et Gar.)”.

§ 2. Obszar gruntu, na którym wystąpiła choroba lnu „pasma”, uważa się za grunt zakażony tą chorobą.

§ 3. 1. Stwierdzenie wystąpienia choroby lnu „pasma” następuje w drodze orzeczenia organu administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Orzeczenie to powinno zawierać:

- 1) datę wydania orzeczenia,
- 2) stwierdzenie wystąpienia choroby lnu „pasma”,
- 3) dokładne określenie gruntu uznanego za zakażony lub miejsca przechowania, miejsca przerobu albo środka transportowego, w którym znaleziono len zakażony chorobą „pasma”,
- 4) podanie czasu, w ciągu którego stosownie do § 4 uprawa lnu na zakażonym gruncie jest zakazana.

§ 4. 1. Na gruntach zakażonych zabrania się uprawy lnu na okres 7 lat.

2. Organ administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej może po przeprowadzeniu badania gleby zakaz ten znieść przed upływem terminu siedmioletniego lub czas trwania zakazu przedłużyć.

3. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi organ administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zabronić uprawy lnu w całym gospodarstwie, w skład którego wchodzi grunt zakażony.

4. Instytuty naukowo-badawcze zamierzające prowadzić badania naukowe nad chorobą lnu „pasma” mogą być przez Ministra Rolnictwa zwolnione od ograniczeń określonych w ust. 1, 2 i 3.

§ 5. Grunty przestaje się uważać za zakażone po upływie terminu zakazu uprawy lnu.

§ 6. 1. Osoby użytkujące grunt zakażony obowiązane są spalić na gruncie resztki roślin pozostałe po zbiorze lnu, a ziemię głęboko zaorać.

2. Nasiona i słomę lnu zebranego z gruntów nie zakażonych w gospodarstwie, w którego skład wchodzi grunt zakażony, można wywozić do zakładu przemysłowego przerobu, w którym proces technologiczny przerobu gwarantuje zniszczenie zarazków choroby lnu „pasma”. Wywóz tych nasion i słomy poza granice gospodarstwa w innym celu może nastąpić tylko za zezwoleniem organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej. Udzielając zezwolenia organ ten określi warunki, jakie powinny być zachowane przy wywozie nasion lub słomy lnu.

3. Wywóz nasion i słomy lnu zebranego z gruntu zakażonego może być dokonany tylko do zakładu przemysłowego przerobu, w którym proces technologiczny przerobu gwarantuje zniszczenie zarazków choroby lnu „pasma”.

4. Organ administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej ustali zakłady przemysłowego przerobu, w których proces technologiczny przerobu gwarantuje zniszczenie zarazków choroby lnu „pasma”, i wykaz tych zakładów poda do publicznej wiadomości.

5. W razie niewywiezienia nasion i słomy lnu zebranego w gospodarstwie, w skład którego wchodzi grunt zakażony:

- 1) nasiona lnu z gruntu zakażonego mogą być zużyte tylko na karmę dla zwierząt po ich przegotowaniu, słoma zaś z tego gruntu powinna być spalona,
- 2) nasiona lnu zebranego z gruntów nie zakażonych mogą być użyte do siewu po ich zaprawieniu.

§ 7. 1. Nasiona i słomę lnu zebranego z gruntu zakażonego należy przechowywać w takich warunkach, aby nie pozostawały w styczności z nasionami i słomą lnu zebranymi z gruntów nie zakażonych.

2. Miejsce przechowania nasion i słomy lnu zebranego z gruntu zakażonego należy po usunięciu tych nasion i słomy oczyścić z resztek i resztki spalić.

§ 8. W razie stwierdzenia choroby lnu „pasma” w czasie przechowywania nasion lub słomy lnu mają odpowiednie zastosowanie przepisy § 6 ust. 3 i 5 pkt 1 oraz § 7.

§ 9. W razie stwierdzenia choroby lnu „pasma” w czasie transportu nasion lub słomy lnu poza granicami gospodarstwa, w którym len został wyprodukowany, nasiona lub słomę lnu należy skierować do najbliższego zakładu przemysłowego przerobu, określonego w § 6 ust. 4.

§ 10. 1. Środki transportowe, użyte do przewozu nasion lub słomy lnu, w którym stwierdzono chorobę „pasma”, albo nasion i słomy lnu zebranego z gruntu zakażonego, powinny być oczyszczone z resztek nasion i słomy oraz odkażone. Resztki te należy spalić.

2. Do wykonania czynności określonych w ust. 1 obowiązany jest odbiorca, jeżeli transport odbywa się na podstawie umowy przewozu, a w innych przypadkach — właściciel nasion i słomy lnu.

§ 11. Miejsce przerobu nasion lub słomy lnu, w którym stwierdzono chorobę „pasma”, albo nasion i słomy lnu zebranego z gruntu zakażonego należy po zakończeniu przerobu oczyścić z resztek nasion oraz słomy i resztki te spalić.

§ 12. Wszelkie opakowania po nasionach lnu, w których stwierdzono chorobę „pasma”, albo po nasionach lnu zebranego z gruntu zakażonego należy odkażić przez użycie środka chemicznego lub przez przegotowanie w wodzie albo spalić.

§ 13. Samosiewy lnu na terenie gospodarstwa obejmującego grunt zakażony oraz na terenie zakładu przemysłowego przerabiającego nasiona lub słomę lnu, który zebrano z gruntu zakażonego lub w którym stwierdzono chorobę „pasma”, należy usunąć z chwilą ich wzejścia i spalić.

§ 14. W przypadkach, w których obowiązuje odkażenie, powinno ono być dokonane przy pomocy 2% formaliny lub innych odpowiednich środków. Środki te określi i poda do publicznej wiadomości organ administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

§ 15. 1. Osoby użytkujące grunty, na których rośnie len, oraz osoby mające w swym władaniu len zebrany z gruntu obowiązane są do zawiadamiania organu administracji rolnej prezydium powiatowej lub wojewódzkiej rady narodowej o każdym przypadku wykrycia choroby lnu „pasma” lub objawów wzbudzających podejrzenie tej choroby.

2. W razie wykrycia w czasie transportu choroby lnu „pasma” lub objawów wzbudzających podejrzenie tej choroby należy powiadomić o tym organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej właściwej dla miejsca wyładunku.

3. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 obowiązane są dokonać zgłoszenia przed upływem 48 godzin od chwili wykrycia choroby lnu „pasma” lub objawów wzbudzających podejrzenie tej choroby, załączając jednocześnie 200-gramową próbkę nasion i 500-gramową próbkę słomy.

4. Próbkę powinna być szczelnie opakowana; na opakowaniu należy podać dokładny adres gospodarstwa oraz imię i nazwisko osoby użytkującej grunt, z którego pochodzi próbka, lub imię i nazwisko osoby przechowującej bądź też imię i nazwisko oraz adres właściciela lub odbiorcy przewożonych nasion albo słomy lnu.

§ 16. W celu zbadania, czy nie występuje choroba lnu „pasma”, oraz przeprowadzenia kontroli wykonania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i zarządzeń organów administracji rolnej prezydentów rad narodowych w sprawie zwalczania choroby lnu „pasma” — organy służby kwarantanny i ochrony roślin mają prawo:

- 1) wstępu na grunty, na których rośnie lub rósł len, wstępu do miejsc przechowania i przerobu oraz do środków transportowych, w których znajdują się lub znajdowały się nasiona i słoma lnu,

2) bezpłatnego pobierania próbek nasion lnu w ilości do 200 g i słomy w ilości do 500 g,

3) żądania potrzebnych informacji.

§ 17. Przepisy rozporządzenia dotyczące prezydentów wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województw, a przepisy dotyczące prezydentów powiatowych rad narodowych — do prezydentów rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. S. Gucwa

19

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 18 listopada 1958 r.

w sprawie wykazów pracowników młodocianych.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy lub ich jednostki organizacyjne są obowiązane do prowadzenia wykazów zatrudnionych pracowników młodocianych.

§ 2. 1. Wykaz pracowników młodocianych składa się z kart osobistych poszczególnych młodocianych oraz z wy-

kazu zbiorczego pracowników młodocianych. Wzór wykazu pracowników młodocianych ustala załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Zakłady pracy mogą uzupełnić wykaz dodatkowymi rubrykami uwzględniającymi szczególne warunki zakładu pracy.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. T. Kochanowicz

Załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 listopada 1958 r. (poz. 19).

I. Karta osobista pracownika młodocianego

1. Imię i nazwisko
2. Data urodzenia
3. Adres w miejscu aktualnego pobytu i w miejscu stałego zamieszkania
4. Imię i nazwisko ojca (matki, opiekuna)
5. Adres ojca (matki, opiekuna)
6. Wykształcenie ustalone na podstawie okazanego świadectwa szkolnego
7. Data przyjęcia do zakładu pracy
8. Ocena przydatności do zawodu według świadectwa lekarskiego (art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy)
9. Okresowe badanie lekarskie: